

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **UNIMEX-INVEST, s.r.o.**, se sídlem v Ostravě Porubě, Svojsíkova 1596/2, proti žalovanému 1) **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem v Ostravě, Prokešovo nám. 8, žalovanému 2) **Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Sokolská třída 1374/28, ve věci žaloby na ochranu proti nečinnosti,

t a k t o :

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou proti nečinnosti žalovaných se žalobce domáhá vydání rozsudku, jímž by byla žalovanému 1) Magistrátu města Ostravy uložena povinnost, aby vydal usnesení ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) o námitce podjatosti vznesené vůči starostce Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz Ing. P. B. v exekučním řízení o pořízení dokumentace skutečného provedení stavby podle § 125 odst. 3 stavebního zákona, vedeném Úřadem městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz

pod sp. zn. S-MOaP/36380/14. Vůči žalovanému 2) se žalobce domáhá vydání rozsudku, jímž by byla žalovanému 2) uložena povinnost, aby vydal usnesení ve smyslu ust. § 41 odst. 6 správního řádu o návrhu žalobce na navrácení v předešlý stav podle ust. § 41 správního řádu ve vztahu k zmeškání lhůty 5 dnů pro doplnění námítky podjatosti Mgr. L. V. v exekučním řízení o pořízené dokumentace skutečného provedení stavby podle ust. § 125 odst. 3 stavebního zákona, vedeném před Úřadem městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz pod sp. zn. S-MOaP/36380/14.

Podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Ve smyslu ust. § 80 odst. 3 písm. d) s.ř.s. je nezbytnou náležitostí žaloby proti nečinnosti návrh výroku rozsudku. V posuzované věci se žalobce domáhá uložení povinnosti žalovanému 1), aby vydal usnesení o námitce podjatosti a uložení povinnosti žalovanému 2), aby vydal usnesení o návrhu žalobce na navrácení v předešlý stav ve vztahu k zmeškání lhůty. Rozhodnutí, jejichž vydání se žalobce ve vztahu k oběma žalovaným domáhá, však nemají povahu rozhodnutí meritorních ani povahu osvědčení ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s., a proto ve vztahu k nim nelze podat žalobu na nečinnost, která je v takovém případě nepřipustná. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 30. 6. 2009, č. j. 4 Ans 3/2009-76 vyjádřil k ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. takto: *„Citované ustanovení poskytuje ochranu nikoli proti veškeré nečinnosti správního orgánu (správní orgán je nečinný, nekoná-li, ač mu to zákon ukládá), ale pouze proti formám nečinnosti, které zejména mají dopad na práva účastníků. Těmito kvalifikovanými typy nečinnosti je jednak nevydání rozhodnutí ve věci samé, jednak nevydání osvědčení. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se tak žalobce může domáhat pouze toho, aby soud žalovanému správnímu orgánu uložil povinnost vydat rozhodnutí (osvědčení) v žalobou vymezené věci.“* To znamená, že žalobou proti nečinnosti správního orgánu nelze brojit proti jakékoliv nečinnosti správního orgánu, ale pouze proti formám nečinnosti představujícím nevydání meritorního rozhodnutí či osvědčení, které mají dopad na práva účastníků. Žalobou proti nečinnosti tedy nelze napadat procesní rozhodnutí, jak činí žalobce v posuzované věci, neboť pochybení procesního charakteru nemá přímý a nezvratitelný dopad na práva účastníka, když procesní pochybení správního orgánu (spočívající např. v nevydání takového rozhodnutí) může založit vadu řízení, proti které lze brojit odvoláním (příp. správní žalobou) směřujícím proti meritornímu rozhodnutí.

Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že v posuzované věci nejsou splněny zákonné podmínky pro podání žaloby na nečinnost ve smyslu ust. § 79 odst. s.ř.s, což je neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, a proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu v této věci odmítl, čímž je toto řízení skončeno (ust. § 64 s.ř.s., § 114 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

P o u ě n í : Proti výroku I a II tohoto usnesení je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III tohoto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

V Ostravě dne 3. března 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu